

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เป็นนักศึกษาที่มีคุณธรรม นำความรู้ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและเคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น อยู่ร่วมกันด้วยความสงบเรียบร้อย เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ดำรงตนอย่างมีสุขบนพื้นฐานของความรักสามัคคีมีความประพฤติดี ประพฤติชอบ ตลอดจนชำระไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของนักศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในการประชุมครั้งที่ ๓๘(๒/๒๕๕๔) เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“เขตพื้นที่” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ดาก น่าน พิชณุโลก ลำปาง และภาคพายัพ เชียงใหม่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ดาก น่าน พิชณุโลก ลำปาง และภาคพายัพ เชียงใหม่ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงรองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านกิจการนักศึกษา

“คณะ” หมายความว่า คณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ที่ได้รับมอบหมายจากคณบดีให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา ติดตามผลเกี่ยวกับการศึกษา ดักเตือน และดูแลความประพฤติของนักศึกษา

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ พนักงานตามพันธกิจ และลูกจ้างประจำ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

วินัยและการรักษานักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่นภายในมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืน ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยนักศึกษา

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเหมาะสมแก่กาลเทศะหรือแต่งกายเครื่องแบบ นักศึกษาคามข้อบังคับว่าด้วยการแต่งกายนักศึกษา เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องสุภาพเรียบร้อย ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำ ตักเตือนที่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาได้ทันที เมื่อเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ โดยมีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามหลักศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย และไม่นำขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติ ทั้งภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง และรักษาชื่อเสียง เกียรติคุณและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องไม่เขียนหรือพิมพ์ข้อความในสื่อใดๆ อันทำให้ผู้อื่นเสียหายออกเผยแพร

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่ในบริเวณมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นักศึกษาต้องไม่เป็นผู้นำสุรา หรือสิ่งมีนเมาใดๆ เข้ามาภายในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ นักศึกษาต้องไม่ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของมหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

ข้อ ๑๖ นักศึกษาต้องรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน โดยไม่ทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายนักศึกษาด้วยกัน หรือผู้อื่น

ข้อ ๑๗ นักศึกษาต้องรับรายงานเหตุการณ์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา หรือมหาวิทยาลัยทราบทันที เมื่อเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งเป็นคดีถึงพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

ข้อ ๑๘ นักศึกษาต้องไม่ทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบ

ข้อ ๑๙ นักศึกษาต้องไม่รายงานเท็จ แจ้งข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารหรือลายมือชื่อผู้อื่น ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๐ นักศึกษาต้องไม่ดื่มสุรา ของมีนเมา หรือของ ส่งเสริมให้ดื่มสุรา ของมีนเมา หรือเมอาละวาดในบริเวณมหาวิทยาลัย ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๑ นักศึกษาต้องไม่เป็นผู้ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือแสดงพฤติกรรมลักษณะ
นักเลงอันธพาล ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๒ นักศึกษาต้องไม่เสพ หรือมีไว้ในครอบครอง หรือจำหน่ายแจกซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๓ นักศึกษาต้องไม่ประพฤติเสื่อมเสียในทางชู้สาว หรือทำให้ครอบครัวของผู้อื่น
แตกแยก ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๔ นักศึกษาต้องไม่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งมีพฤติกรรมในทางลามก อนาจาร เป็น
เหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองหรือมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๕ นักศึกษาต้องไม่เล่นหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับ หรือสนับสนุนการเล่นการพนัน ถือเป็น
ความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๖ นักศึกษาต้องไม่พกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งผิดกฎหมายอื่นที่มีสภาพร้ายแรง
เข้ามาในมหาวิทยาลัย ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๗ นักศึกษาต้องไม่ยุยง ก่อเหตุความวุ่นวายร้ายแรงให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย เว้นแต่
การใช้สิทธิโดยชอบด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๘ นักศึกษาต้องไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวจนเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือ
มหาวิทยาลัย ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๙ นักศึกษาต้องไม่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการทุจริต
ใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๓๐ นักศึกษาต้องไม่กระทำการอันเป็นการลบหลู่ดูหมิ่น ชาติ ศาสนา หรือ
พระมหากษัตริย์ ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๓๑ นักศึกษาต้องไม่กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ข้อ ๓๒ ให้รองอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรองอธิการบดี คณบดีหรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายจากคณบดี อาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่สอดส่อง ดูแล สังเกตการณ์ และจัด
เหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย ตามควรแก่กรณี

หมวด ๒

โทษทางวินัย

ข้อ ๓๓ โทษฐานผิดวินัยมี ๕ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) พักการเรียน

(๔) ให้ออก

(๕) ไล่ออก